

Parainfluenza

Parainfluenza (též parachřipka) je akutní virový zánět dýchacích cest začínající jako laryngitis. Při těžším průběhu postupuje až do obrazu bronchopneumonie. Způsobená je různými serotypy viru parainfluenzy, které patří k paramyxovirům a přenáší se kapénkově. Typicky se vyskytuje sezónně (podzim, jaro) a postihuje hlavně **děti do dvou let**. Závažnou akutní komplikací je **obstrukce dýchacích cest** z důvodu zánětlivého edému laryngu.

Průběh onemocnění

Inkubační doba trvá 2–6 dnů. Poté infekce začíná bolestí v krku a **vysokou horečkou**. Někdy první příznaky doprovází charakteristický štěkavý kašel. Těžší formy se subglotickou obstrukcí se manifestují inspiračním stridorem se zatahováním jugulárních jamek. Serotypy 1 a 2 viru parainfluenzy (zkráceně HPIV-1/2 z *human parainfluenza virus*) patří proto mezi hlavní původce krupu. Naopak HPIV-3 způsobuje letálně probíhající pneumonie u imunosuprimovaných nebo dětí s malnutricí v méně rozvinutých zemích^[1].

Diagnostika a terapie

K potvrzení diagnózy lze využít přímý průkaz viru po jeho kultivaci a nepřímo serologicky prokázáním specifických protilátek. Dále prokazujeme virus pomocí PCR nebo imunofluorescence. Kvůli následné terapii je třeba parainfluenzu odlišit od hemofilové epiglottitidy, černého kašle a záškrtu. Jako diferenciální diagnóza připadá v úvahu i aspirace cizího tělesa^[2].

Kauzální terapie zatím není možná a proti parainfluenze dosud není očkování. **Symptomatická terapie** zahrnuje hlavně oxygenaci, rehydrataci a při obstrukci dýchacích cest navíc kortikoidy se sedativy. ATB terapie se zahajuje při sekundární bakteriální infekci.

Odkazy

Související články

- Chřipka
- Paramyxovirus
- Krup
- Akutní laryngitida

Použitá literatura

- POLJAK, Vladko. *Manuál infekčních nemocí*. 1. vydání. Solen, 200. 256 s. s. 102. ISBN 80-238-5834-3.

Reference

- WIKIPEDIA,. *Human parainfluenza viruses* [online]. [cit. 2018-03-11]. <https://en.wikipedia.org/wiki/Human_parainfluenza_viruses>.
- GROSS, Uwe. *Kurzlehrbuch Medizinische Mikrobiologie und Infektiologie*. 3. vydání. Georg Thieme Verlag, 2009. 513 s. s. 254. ISBN 9783131416520.

Parainfluenza

Dva viriony v elektronovém mikroskopu

Původce	viry parainfluenzy (serotypy 1–4)
Rizikové faktory	imunosuprese, malnutrice, věk do dvou let
Patogeneze	počáteční replikace viru v nosohltanu a následné kaudální šíření
Přenos	kapénkově
Inkubační doba	2–6 dnů
Klinický obraz	bolest v krku, vysoká horečka, edematózní sliznice laryngu, štěkavý kašel, inspirační stridor
Diagnostika	přímá kultivace, serologie, PCR, imunofluorescence
Léčba	symptomatická
Komplikace	akutní obstrukce dýchacích cest, pneumonie
Očkování	není

Klasifikace a odkazy

MKN	J12.2 (https://mkn10.uzis.cz/prohlizec/J12.2)
MeSH ID	D010222 (https://www.medvik.cz/bmc/link.do?id=D010222)
MedlinePlus	000080 (https://medlineplus.gov/ency/article/000080.htm)
Medscape	224708 (https://emedicine.medscape.com/article/224708-overview)